राजा। तत्रोप्सतर्ससंनिधानाद्वता रंस्यते। मया कथमसुल-भप्रार्थायतव्य म्रात्मा विनोद्धातव्यः।

विद्रषकः। णां भवं पि तत्थभादीर् उव्वसीर् दंसणपधगदा।

राजा। ततः किं।

विद्रषकः। ण ङ दे इछाक् ति तक्कीम।

राजा। पत्तपाता अपि सतस्तस्या द्रपस्यालाकिक एव।

विद्रषकः। एव्वं वडुदि में कोद्रक्लं। किं तत्थिभोदीए उव्व-सीए द्रएण। म्रकं जीव डिस्मी विद्रम्हाए।

राजा । प्रत्यवयववर्णाना तु न कृता मयेति । तेन व्हि श्रूयता समासतः ।

विद्रषकः। भा म्रवित्रोम्कि।

राजा। वयस्य।

म्राभरणस्याभरणां प्रसाधनविधेः प्रसाधनविशेषः । उपमानस्यापि सखे प्रत्युपमानं वपुस्तस्याः ॥ २२ ॥

विद्रषकः । इदं दाव । भवदा दिव्वश्सान्हिलासिणा चादम्र-

राजा । वयस्य विविक्तिशिशिरोपचारात्रान्यच्हरणामस्ति । तद्ग-वान्प्रमद्वनमार्गमादेशयतु ।

विद्रषकः ॥ स्वगतं ॥ का गदी ॥ प्रकाशं ॥ इदो इदो भवं। ॥ इति परिकामतः ॥